

Under hensyntagen til, at loven nu udvides til også at omfatte universitetscentre og højere læreanstalter, foreslås det, at den faste hovedområdeinddeling bortfalder. Imidlertid er der for de større institutioner brug for at samle indbyrdes nogenlunde beslægtede fag i nogle hovedgrupperinger, som så efter behov atter kan opdeles i faggrupper.

Foruden de traditionelle hovedområder, som allerede eksisterer, det teologiske, det humanistiske, det samfundsvidenskabelige, det naturvidenskabelige og det lægevidenskabelige, kan man pege på, at det med universitetscentrenes pædagogiske uddannelser vil være naturligt at oprette et pædagogisk-psykologisk hovedområde, og et ingeniørvidenskabeligt hovedområde er en følge af bl. a. Polyteknisk Læreanstalt og Danmarks Ingeniørakademis henførelse under loven. Andre grupperinger af fagene kan imidlertid også komme på tale.

I stk. 2 er det anført, at et hovedområde ledes af et råd. Under hensyn til, at man nu inddrager flere institutioner under loven, og at betegnelserne for disse råd ikke længere er sammenfaldende, vil man kunne fastsætte rådernes størrelse og sammensætning i loven, men ikke deres betegnelser. De kan herefter i statutterne betegnes som »fakulteter«, »fakultetsråd«, »afdelingsråd« eller lignede.

Til § 12.

I paragraffen foreslås gennemført en opdeling af hovedområder i faggrupper. Dette har også kunnet lade sig gøre efter den gældende lov, men det medførte da, at fakultetsrådet bortfaldt, og at budgetproceduren skulle gennemføres via et budgetudvalg, der sammensattes af repræsentanter fra de enkelte fagråd. Det foreslås, at den omstændighed, at et hovedområde opdeles, ikke medfører, at dets styrende råd bortfalder, men kun at dets opgaver kvantitativt formindskes. Dette får betydning navnlig ved uoverensstemmelser mellem de »trinlavere« organer, og især inden for budgetproceduren, som i princippet stort set vil være uforandret. Endelig kan man forestille sig, at der kun udskilles *dele* af et hovedområde, f. eks. særligt store faggrupper, der gerne vil styre sig selv, medens andre mindre faggrupper måske foretrækker at lade sig styre af de »trinhøjere« råd for hele hovedområdet. Den enkelte institution skulle således kunne vælge at oprette mange »trinlave« råd og dog alligevel bevare mulighederne for at styre rationelt.

Til § 13.

Bestemmelsen i stk. 1 svarer i princippet til den gældende lov.

De heltidsbeskæftigede videnskabelige medarbejdere og læreres arbejdstid fordeler sig gennemsnitlig med 45 pct. til forskning, 45 pct. til undervisning og 10 pct. til administration. Institutrådet må semester for semester foretage denne fordeling for instituttet som helhed og for de enkelte medarbejdere og meddele vedkommende råd og studienævn, hvor meget undervisning instituttet er i stand til at stille til rådighed.

Der er i stk. 3 foreslået mulighed for oprettelse af tværvidenskabelige institutter. Der er i de senere år opstået behov for forskellige typer af institutter, som ikke kan henføres til et bestemt hovedområde. Det gælder eksempelvis institutter, som yder andre institutter tjenester, f. eks. edb-institutter, universitetspædagogiske institutter samt institutter, der driver forskning og giver undervisning på tværfagligt grundlag, d.v.s. at der i arbejdet inddrages discipliner, som hører under forskellige hovedområder. Sådanne institutter kan mest hensigtsmæssigt oprettes under konsistorium, som derfor må have ansvaret for deres virksomhed på tilsvarende måde, som råd har det for så vidt angår underlagte institutter. De tværvidenskabelige institutter virker og ledes i øvrigt som andre institutter.

Til § 14.

Studienævnsbestemmelserne svarer til den gældende lovs bestemmelser, idet studienævnenes selvstændige beføjelser dog er udførligere angivet.

Det fastslås i stk. 3, at det almindeligvis er studienævnene, der har initiativet vedrørende ændring af gældende eksamensbestemmelser samt forslag til nye. Såfremt der fra anden side udarbejdes forslag til ændring af eksamensbestemmelser eller forslag til nye, må disse afgives til studienævnene til behandling.

Det er fortsat studienævnene, der har ansættelseskompetencen vedrørende undervisningsassistenter og tilsvarende lærere. Det forudsættes herved, at der stilles blokke af stillinger og timer til rådighed. Midlerne hertil må indeholdes i institutbudgetterne. Ansættelsesbetingelserne fastsættes af undervisningsministeren efter forhandling med vedkommende organisation. Der kan i statutten og standardforretningsordenen for studienævn fastsættes regler for behandling af sådanne sager.

Til § 15.

Hidtil har kun professorer kunnet vælges til rektor eller prorektor ved uddannelsesinstitutionerne under undervisningsministeriet. Det er imidlertid en ret udbredt opfattelse, at kredsen af valgberettede bør udvides, og det foreslås derfor, at også